

A RÓZSAFÜZÉRRŐL

Mint ismeretes, október a rózsafüzér hónapja, illő tehát, hogy októberi számunkban megemlékezzünk a Boldogságos Szűz legszentebb zsolozsmájáról. Október 7. napja pedig az „olvasós” Boldogasszony napja.

A rózsafüzért Szent Domonkos vezette be, aki 1170-től 1221-ig élt, de tulajdonképpen már a sivatagi szerzetesek is használtak hasonló módszert, amikor imáikat kavicsok segítségével számlálták. A kavicsokat áttették egyik kupacból a másikba. Remete Szent Antalnak viszont már csomózott zsinórja volt.

A rózsafüzér valójában Mária köszöntése. A Monet Apostolus bullában (1573) olvashatunk először róla, amelyben bevezetésre kerül a rózsafüzér ünnep. Ebben XIII. Gergely pápa azt emeli ki, hogy „Szent Domonkos azért vezette be ezt az ájtatos gyakorlatot, hogy Isten haragját elterelje, és a Boldogságos Szűz segítségét kieszközölje”.

Allítólag neve onnan ered, hogy Szent Domonkos az első rózsafüzért összepréselt rózsaszirmokból készítette, „koszorút font a Szűz anya számára”.

Jelentősége azért is nagy, mert ötvözi az egyéni és a közösségi áhitatot, koncentrálni kell, és csak a jóra összpontosítunk, a rossztól pedig megszabadít.

XIII. Szent Leó is arra figyelmeztet bennünket, hogy a rózsafüzért lehetőleg többen, együtt imádkozzuk, kellő kitartással.

Vegyük a kezünkbe tehát a rózsafüzért! A keresztre a Hiszekegyet, a különálló szemekre a Miatyánkot, a

(Folytatás a 2. oldalon.)

A VÁROS MISÉJE

Hagyomány Nagykanizsán, hogy augusztus 20-án, nemzeti és hivatalos állami ünnepünkön, a Szent József-templomban tartják a város miséjét. A hívek, városlakók ezen a szentmisén emlékeznek az államalapításra és az államalapító Szent István királyra, valamint az új kenyérre. A frissen megáldott új kenyeret meg is kóstolhatták a jelenlévők. Az ünnepi szentmisét Csorba Tamás plébános mutatta be, városunk lelkipásztorainak koncelebrálásában.

FÉRFI IMAKÖR ALAKULT PLÉBÁNIÁNKON

Templombúcsúnkor, Szent József neve napján, Varga László püspök atya meglátogatta egyházközségünk férfi imacsoportját, és együtt imádkoztak a Mindenhatóhoz.

A RÓZSAFÜZÉRRŐL

(Folytatás az 1. oldalról.)

többire az Üdvözlégyet imádkozzuk. Az első három Üdvözlégy után és minden tizedik üdvözlégy után a Dicsőség az Atyának... következik. Az Üdvözlégyben a Jézus szó után elmondjuk az ún. kéréseket, titkokat.

Az örömdetes olvasó kéréseit és titkait hétfőn és szombaton imádkozzuk. A fájdalmas olvasó kéréseit és titkait kedden és pénteken imádkozzuk. A dicsőséges olvasóét szerdán és vasárnap imádkozzuk. A világosság olvasót csütörtökön imádkozzuk.

A tizedek után még elmondjuk a Fatimai fohászt.

A hagyományos rózsafüzéren kívül több szent is kialakította, saját képére formálta ezt az imádságot. Ha az ő segítségüket kérnénk, az ő rózsafüzéruket mondjuk.

Szent Rita a nőiességünk megélésében, családi konfliktusokban, kilátástalan helyzetben segíthet.

Pió Atya rózsafüzére akkor hozhat enyhülést, ha betegek vagyunk, gyengének érezzük magunkat.

Szent Teréz pedig kívánságaink megvalósulását tudja elősegíteni.

A rózsafüzért egyszerű elimádkozni. Bárki, bárhol megteheti. Én, amikor hosszú autótúra indulok egyedül, akkor ezt szoktam imádkozni. Persze ezt nem ajánlom mindenkinek, hiszen közben a forgalomra is figyelni kell. De gyakorlott autóvezetők ennél bonyolultabb dolgokra is tudnak figyelni. Katolikus hívő számára természetes lehetne, hogy naponta egyszer elimádkozza. Segít a szétszórt embernek megtalálni önmagát, és azt a módot, ahogy csakis az imádságra koncentrálhat, és közben megelégedi leki békéjével. Feltöltődünk vele, megnyugszunk, körülvesz

bennünket, és kéréseinket is előterjeszthetjük vele.

A fatimai Lucia nővérrel 1957. december 26-én készül interjúval fejezem be írásomat, amely minden bizonnyal a rózsafüzérről általam olvasott legszebb hitvallás:

„A Boldogságos Szűz Mária ezekben a végső időkben, amelyekben mi élünk, a rózsafüzér imádságnak új hatékonyságot adott: nincs olyan személyes probléma, bármilyen nehéz is legyen, világi, vagy mindenek előtt lelki, saját személyes életünkre családként, a világ vagy a szerzetesrendek családjaira, vagy a népek, nemzetek életére vonatkozó, hangsúlyozom, nincs semmilyen probléma, bármilyen nehéz is, amelyet a rózsafüzér imádkozásával ne tudnánk megoldani. A szentolvasóval fogjuk magunkat megmenteni, megszentelni, vele fogjuk urunkat vigasztalni és számtalan lélek üdvözülését elérni.”

Kökényes Julianna

Pozsonyi Ágnes

IMA RÓZSAFÜZÉR KIRÁLYNÉJÁHOZ

Rózsafüzér Királynéja,
sajgó szívek gyógyítója
most hozzád imádkozunk —
Légy Fiadnál szószólónk!

Szentolvasó minden szeme
reményünknek igazgyöngye!
Te megértő vagy Szent Anyánk,
palástodat borítsd ránk!

Kölcsönözd hű lelkületed,
alázatod, szelídséged!
Szent Jegyesed küldjed el!
Jó Atyákkal békíts meg!

Ámen

„Legyen bátorságod az élet nagy fájdalmaihoz, és türelmed a kicsikhez; s amikor elvégezted napi feladataidat, menj aludni békében. Isten ébren őrködik!”

(Victor Hugo)

RÓZSAFÜZÉR TÁRSULAT TEMPLOMUNKBAN

A vallásos ember folyamatos kapcsolatban áll Mindenhatójával. Kéri segítségét életéhez, munkájához, boldogulásához. E kapcsolat módja változó, van, mikor gondolatban szól Istenhez, de imáiban szóban is dicsőíti, kéri és köszönetet mond. Már az őskeresztények is imádkoztak az Úrhoz áldást kérve életükre, és bocsánatát bűneikre.

A hívek Jézus anyjának, Szűz Máriának a közbenjárását is remélik fiánál, Jézusnál.

„Az egész világ Nagyszasszonya! Tekints reánk irgalmasan, és nyerd meg számunkra és mindazoknak, akikért most imádkozunk, bűneink bocsánatát szent Fiadtól.”

Magyarország Mária országa. Nagyon erős a hívek kötődése Szent Anyánkhöz. Már a 13. században a ferencesek és a domonkosok is imádkozták az Üdvözlégyet, amely a későbbi századokban nyerte el mai formáját.

A Máriához kapcsolódó imádkozás sokfélesége alakult ki. Ilyen a rózsafüzér is. Benne Miatyánkok és Üdvözlégy Máriák sorozata jelenik meg. Négy száz éves templomunkban mindig imádkozták. Ki tudja mikor alakult az első ilyen közösség!

Csáki Lászlóné, Marika 2001 óta vezeti templomunk Rózsafüzér Társulatát.

A rózsafüzér, mint Mária-ájtatosság, a katolikusok legkedvesebb imádsága — mondja. Formáját tekintve az a lényege, hogy bizonyos

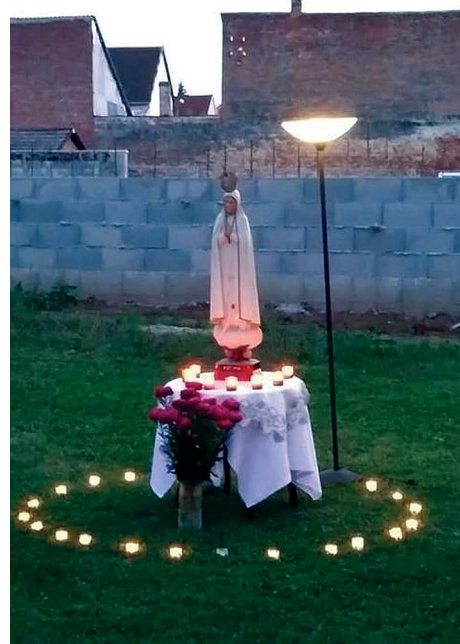
imákat meghatározott számban és sorrendben kell mondani. Szent II. János Pál pápa a szent rózsafüzérről azt mondta:

„A Boldogságos Szűz rózsafüzére, a Szentlélek indíttatására fokozatosan alakult ki olyan imádsággá, amelyet sok szent szeretett. Alkotóelemeinek egyszerűségébe sűrítve tartalmazza az egész evangéliumi üzenet mélységét.”

A rózsafüzér imádkozásának szép formája az élő rózsafüzér — mondja Marika. A lényege abban áll, hogy húsz személy imádkozza. Ezek a személyek képezik a koszorút. Azért fontos, hogy mindig legyen ennyi ember, mert így tudjuk csak minden nap elimádkozni a teljes rózsafüzért, a húsz titkokkal együtt, ugyanis minden tag naponta egy titkot mond el. A titkok cseréje havonta történik. A titkok jellemzői, témái: örömdetes,

világosság, fájdalmas, dicsőséges. A társulat minden hónap első péntekén, a templomban, a szentmise előtt egy órával tartja imaóráját. Megbeszéljük az imaszándékainkat, előnyt adunk az egyház általános szándékának, de saját egyházközségünk javára is felajánljuk imáinkat.

Az imaórákon: hívjuk a Szentlelket egy imával, majd elmondunk egy rózsafüzért, utána mondunk egy imát, aztán elimádkozunk egy litániát. Ezután következik a titokcsere, amely után elolvassunk egy szentírási szöveget. Záró imával fejezzük be a társulati imaórát.

A szentmise előtt a társulat jelen levő tagjai hangos rózsafüzér-imádságot mondanak, amelyhez a hívek is nagy örömmel csatlakoznak. Egy szentéletű dominikánus mondása szerint a rózsafüzér végzésekor az egész ember imádkozik. „Nézzétek a rózsafüzér imádkozására egybegyűlt embereket, egész énjük imádkozik. Imádkozik az ujjuk a megáldott rózsafüzérszemeket pergetve, imádkozik földre süttött, vagy égnek emelt szemük. Imádkozik bizalommal telt ajkuk, amikor egymás után ejtik ki a szóbeli imádság szavait. Imádkozik fülük, amikor a szent szavakat hallgatják. S amíg a test imádkozik, a lélek nyugodtan, békésen, s örömtől áradozva emelkedik Istenhez és vele egyesül az elmélkedésben és a szeretetben.”

Legutóbb Kisboldogasszony ünnepén, a Mária-köszöntésen Tamás atya előimádkozásával hangzott el a rózsafüzér.

Mónai Zsuzsanna

K É P G A L É R I A

Pozsonyi kirándulás

Szerelmesek miséje az Alsótemplomban a házasságok megáldásával

Keresztől való félelem teszi súlyossá a keresztet

Éppen a kereszttől való félelem teszi súlyossá a keresztet. Nem kereszt többé a kereszt, ha egyszerűséggel hordozzuk, ha nem térünk vissza minduntalan önszeretetünkre, amely csak növeli a kínt. A békés szenvedés már nem szenvedés.

(Vianney Szent János breviáriuma)

Félelem útját járni

Milyen távol állok attól, hogy a félelem útját járjam, mindig meg tudom találni a módját, hogy boldog legyek, hogy hasznat húzzak a nyomorúságomból. Jézusnak bizonyosan tetszik ez, mert úgy érzem, bátorít, hogy ezen az úton járjak.

(Kis Szent Teréz breviáriuma)

K É P G A L É R I A

Püspöki szentmise templomunk búcsúján

Görög Ibolya protokollszakértő előadása a templombúcsú alakalmából

Bántjuk és mégis szeret

Isten szeret minket, és hogy szeret, jól látható abból, hogy akkor is elvisel bennünket, amikor bántjuk Őt.

(Pio atya breviáriuma)

* * *

Ha tiszta lélekkel és gyermeki egyszerűséggel imádkozunk Istenhez, akkor, még ha hosszú ideig tart is imádságunk, a lélek mégis rövidnek találja azt. Ez az imádság, amelyről az Írás azt mondja, hogy áttöri az eget.

(Keresztes Szent János aranymondásai)

Súlyos teher alatt

Még ha súlyos teher van is rajtunk, biztosabban érezzük magunkat erős ember közelében, mint minden teher nélkül, gyenge ember mellett.

Ha súlyosan rád nehezednek az élet viszontagságai, akkor Istennel, a te erősségeddel összeköttetésben vagy, aki a szorongatottaknak segítségére van.

Ha teher nélkül vagy, akkor egyedül vagy és saját magad terhe vagy.

(Keresztes Szent János breviáriuma)

L É L E K E M E L Ő

Varga László kaposvári püspök nyári lelkigyakorlata

Augusztus 17. és 19. között tartotta meg Varga László huszadik nyári lelkigyakorlatát, idén is a püspökké szentelése előtti szolgálati helyén, a kaposvári Szent Imre-templomban. A programot a főpásztor mellett lelkes csapat szervezte és alakította — szavaik szerint a Szentlélek vezetésével.

Kaposvár, égető augusztusközép, Nagyboldogasszony és Szent István napja között. Évről évre e koordináltak közé ékelődik Laci atya nyári lelkigyakorlata. A Szent Imre-templomba lépve hazatérő érzés fog el. Ismerős arcok. Regisztrálni nem kell, a nevünk valahol „feljegyezve”. Bár fényesebb a felújított templom kövezete, s a lelkigyakorlat-vezető széke átkerült e plébániáról a közeli püspökségre, minden mintha változatlanban várna. Az Oltáriszentiségben Jelen Lévoval. A szentély magasan, üvegablakokból múlhatatlan ragyognak a szentek, színfoltokat festve e térbe is. Majd’ három nap az örökkévalóságban...

A találkozó — miként a következő reggelek — dicsőítéssel kezdődött. A Szent Imre-templom plébánosa, Tomanek Ferenc köszöntötte a jelenlévőket. Szinte folyamatosan volt lehetőség a csendes szentségimádásra. Délután háromkor énekelve imádkozták el a lelkigyakorlatozók az irgalmasság rózsafüzérét. Csütörtökön bemutatkozott a kaposvári Szent Fausztina Irgalmasság Háza. Minden nap és a pénteki kiengesztelődési délután — melyen tizennégy lelkipásztor gyóntatott a templomban és kertjében — koncelebrált szentmisével végződött.

Laci atya az elmúlt évben a Facebookon közzétett napi gondolataira építette tanításait. Az első elmélkedésben az *önazonosságról* beszélt: önazonosságunk a gyermeki lét. Istent úgy szólíthatjuk: „mi Atyánk”. Ám naponta kilépünk a kapcsolatból, „nagyfiút” játszva. Elég egy vál-

ság, krízis, és összeomlik az ember önmagáról megfogalmazott önazonossága. Ám sem betegség, sem bűn, sem halál nem tudja megingatni azt az önazonosságot, amit Istentől kapunk. Aki tudja, hogy az Atya szeretett gyermeke, nem játssza a maga választotta vagy a világ kínálta szerepeket. Aki e szerepeket játssza, mindig összehasonlítja velük — s vagy különbnek tartja, vagy leértékeli — magát. Ebből fakad a magány. Amikor elveszítjük a relációt, melyben a gyermek van szeretett szülőjével, amikor kilépünk a kapcsolatból, belép életünkbe a félelem.

Jézus soha nem játszott mást, mint azt, aki: az Atya Fia. Ezért nem talált rajta fogást a sátán. Ha nem vagyunk azonosak azzal, akik Isten akarata és tetszése szerint vagyunk, és szerepeket játszunk, a sátán mindig elkap s

fakadnak. Sokan félnek a holnaptól, sokan múltbéli dolgok miatt; mások véleményétől, ítéletektől, gondoktól. Ő annyit kér, hogy bízzunk benne. Mi csak abban bízunk, amit mi irányítunk, mi tartunk kézben, s amikor elveszítjük az irányítást, kétségbeesünk. Elfelejtjük, hogy ott van velünk az, aki nem fél.

Bűneink többnyire takarásban vannak; mindenkinek vannak „vakfoltjai”. Mindenhez, amit rejtegetünk, hozzátapadunk. Ha felismered, vidd ki a fényre! Az önigazolás az önmegváltás legkifinomultabb változata. Amikor elhisszük, hogy meg vagyunk váltva, már nem igazoljuk magunkat. A megtért ember belátja bűneit, az igazán meg nem tért belelátja a bűnt a másíkba. Minél jobban függünk a szeretettől, annál kevesebb lesz bennünk a félelem, s Isten gyer-

megpörget minket azokon a pontokon, amit játszunk.

Isten szeretetének hatalmas a tágassága: benne áll fenn az egész világ-egyetem, ha csak egy pillanatra is megszűnne szeretni, összeomlana minden. Minden az ő szeretetében áll fenn, mi pedig leragadunk a részletekben, nem merjük az egészet nézni. Félnünk — mert nem ismerjük a szeretetet, mert nem adtuk át magunkat neki; és félelmeinkből keresztek

mekeinek szabadsága lesz a miénk. Amikor már nem működik a fontosság tudatunk, felszínre tör a humor, tudunk nevetni magunkon; ha működik, mindig megsértődünk.

Alapállapotunk a morgás, ahelyett hogy úgy léteznénk, mint a dicsőítéskor — fejtette ki második, a *különbözésről* szóló elmélkedésében Laci atya. — Csak akkor érezzük jól magunkat a bőrünkben, akkor érezzük magunkat biztonságban, ha meg-

éljük igazi önazonosságunkat, ha olyanok vagyunk, amilyenek Isten teremtett: istengyermekek. Amikor kilépünk istengyermeeki mivoltunkból, a szabadságot keresve, mindig szolgaságba süllyedünk. Ingyen, ajándékként jár nekünk a Mennyei Atya szeretete, de nem hisszük el, ezért ki akarjuk érdemelni, meg akarunk felelni. Ha a másikat is Isten gyermekének tekintjük, minden a helyére kerül.

Ha magamat a Szentlélek szentélyének tekintem, rád is így nézek — mindegy, hogy milyen állapotban vagy, az Ő szentélye vagy, és így szép. Ha nem e szemszögből nézlek, akkor veszélyforrásnak látlak. Kapcsolatainkban is szerepeket játszunk: azt, hogy szeretetünknek nincsenek határai. A Szentlélek segít, hogy ügyelj a határaidra: mindig tágitani akarja, de nem rombolja le, mert akkor szét-esnél.

Jézus azokat is hívja, akik előtt bezárjuk otthonainkat, közösségeinket. Nehéz követni azt a Jézust, aki szóba áll velük. Nekünk kéne megértenünk az abszolút szeretetet, s nem azon mesterkedni, hogy a magunk oldalára állítsuk.

Szívünk attól lesz tisztátalan, amit kisajátítunk. A tiszta szívű befogadni akarja az ajándékot, nem birtokolni. Amikor nem akarod befogadni a szeretetet, a fényen kívülre kerülsz, rád tör a félelem, bizonytalanság, gyanakvás, önsajnálát, öngazolás, vádasko-

dás; minden lépésre ellenlépéssel válaszolsz. Elhatárolod magad, bezárkózol, már nem akarsz az Atya szeretett gyermeke lenni, eltávolodtál az atyai háztól, kezredbe vetted az irányítást.

Ha vita támad közöttünk, Jézust nem az érdekli, hogy melyikünknek van igaza, hisz ő maga az igazság, hanem hogy hogyan viszonyulunk egymáshoz. Tapasztalatunk a megosztottság. Csak a megbocsátás és az el-

lenségszeretet tudja megtörni a sátán uralmát. A sátánnak része van minden megosztás szításában s fenntartásában. A megosztottságra az irgalom a válasz.

A rejtélyes módon minden teremtményében jelen lévő Istenről szóló harmadik elmélkedés kiindulópontja szerint ahhoz, hogy megértsem önazonosságomat, tudnom kell, ki az az Isten, akinek képmására teremtettem, akiben hiszek.

Isten szeretete megéget. Szenvedélyesen szeret, a menyegzőre vezet. Ő maga a menyegző. Egy szentháromságos szeretetkapcsolatnak vagyunk képmásai, ezért nem tudunk egyedül élni.

Ha a hittemmel kezdek el látni, akkor látom Isten gyermekét, ha bűnös is, ha szenved, ha kudarcok kísérik az életét. Ha az Egyházat nem a hit szemével látom, kétségbeesem, kilépnek; ha a történelmet nem a hit szemével nézem, akkor pusztá kronológiai eseménysor; ha a hivatásomat

nem a hit szemével nézem, kudarc és küzdelem. Isten nem botránkozik sem a történelmen, sem az emberek történetén, csak a keresztyén elit botránkozik. Jézus arra hív: térjünk meg életünk azon területein, ahol még nem a szeretet szemével látunk. Szabadságunk van arra, hogy egészben lássunk. Ha a hit szemével nézek, egészben kezdem el látni az életemet, az Egyházat, a történelmet, mindent.

Ő a kőszikla. Ha elkezdek hálát adni jelenlétéért, olyan, mint mikor a mocsárban biztos alapot érzek a lábam alatt. Az életed a keresztség által el van rejtve a Szentháromságban. Ez a valóság. Ott vagy boldog és biztonságban — mint a kisgyerek a szülei között az ágyban: ebben az erőterben. Nekünk olyan Istenünk van, aki együtt játszik velünk a pályán, nem kívülről szurkol. Nem megszüntette a szenvedést, hanem együtt szenved velünk. Amikor nem úgy élünk, hogy békében tudnánk aludni, álmodni s ébredni, életünk terhelt lesz — de Jézus hajlandó velünk összeroskadni.

A reggeli dicsőítés után, a *Szentlélekről, az imáról, a szemlélődésről, a szentségimádásról* szóló elmélkedés elején Varga László kiemelte: a dicsőítésre nem Istennek van szüksége, hanem nekünk. Isten lángoló tűz. „Azért jöttem, hogy tüzet gyújtsak a szívekben.” Elég a tűzhöz közel menni, és lángra kapunk. A teljes csendben is éghet a szenvedélyes szeretet tüze; tetteinkben is dicsőíthetjük Istent. A dicsőítés lényege, hogy megfedkezünk magunkról, belefedkezünk a másikba. Azért nem izzunk, lángolunk, mert magunkból indulunk ki. Nehéz megszabadulni fontosság-tudatunktól.

Tudni, hallani, tanulni a Szentlélekről egészen más, mint kapcsolatban lenni vele. A Szentlélek oly figyelmes, hogy a leghalkabb hívásra is mozdul. Az ima lényege mindig a kapcsolat, s a kapcsolat lényege, hogy változzam.

Isten a meglepetések Istene, nem a sémaké, ezért naponta újra kell tanulnom a kapcsolatot. Mindennap újra be kell lépnem ennek terébe — fo-

(Folytatás a 6. oldalon.)

LÉLEKEMELŐ

(Folytatás az 5. oldalról.)

galmazott Laci atya. — Amikor imádkozol, keresd Isten tekintetét, fürödj meg az Atya szereteteli tekintetében. Az ő tekintete felemel, szépnek lát téged, ajándéknak és értéknek. Mindennap oda kell állni Isten tekintete elé. Elég, ha megállsz, és elindulsz befelé, hisz benned lakozik. Senki és semmi nem veszi el ezt tőled.

Nem mindegy, hogyan gondolkodom az Egyházzal, mert aszerint vagyok jelen benne — hangzott el az *Egyházzal, a szentekről és a mennyországról* szóló elmélkedés elején. Ha mindenki felvállalná a saját felelősségét, az Egyház élne és virulna. A szeretet legmagasabb foka az egymásra utaltság. Mindennap rá vagyunk szorulva a főre; ha valamelyik testrész önállósítja magát, ott a test leblokkol. A Szentháromságban való lét kulcsfogalma az osztozás, ajándé-

kozás, az elengedés, a bizalom és a kölcsönösség. Ha ezek jelen vannak az Egyház életében, akkor kivirul.

A papságról alkotott képünk jelentősége kapcsán elhangzott: a keresztség szentsége által mindenki részesül a papi, királyi méltóságban és prófétai küldetésben — ez az általános papság. A szolgálati papság küldetése, hogy szolgálja a hívek szentté válását. Aki Krisztusra akar hasonlítani, a főhöz tartozni; nem hatalmat gyakorol, hanem szolgál. A tekintély belülről fakad.

A beteg világot nem megítélni kell, hanem sorsközösséget vállalni vele. Keresztényként mindannyian kiválasztottak (s nem különbek) vagyunk, hogy küldötté legyünk — küldötté úgy leszünk, ha változunk. Aki Isten tekintetében áll, már nem idealizálja magát, s nem démonizálja a másikat. Küldetésünk sokkal több annál, mint hogy legyőzzük egy-két személyes bűnünket, vagy hogy jó benyomást

keltsünk. Krisztusban való hitünk legnagyobb bizonyítéka az örömünk. A vallásos viselkedés helyett az öröm dinamikáját várják tőlünk.

A mennyország valósága. Nagyon félünk az otthontalanságtól. Első otthonunk anyánk méhe volt, a későbbiek csak ideiglenesek. A mennyország örök otthon, már benne élünk. Örülj, mert a neved fel van írva a mennyben. Hívásunk az életszentség. A szentek Isten szeretetétől talált emberek: a szeretet izzik, lángol, ég, túlcsoportul bennük — hangzott el a záró elmélkedésben.

A kaposvári nyári lelkigyakorlat végén, az elmélkedések és a szentségimádási órák között tartott egy-egy órás fórumon Varga László a hozzá korábban eljuttatott kérdések alapján első sorban szeretetünk határaitól beszélt.

Gátas Judit

Fotó: Kling Márk, Udvardy Márton/
Kaposvári Egyházmegye
(Magyar Kurír, 2018. augusztus 22.)

ELSŐ SZENTÁLDÓZÁSHOZ JÁRULTAK 2018. június 3-án

K É P G A L É R I A

Köszönetnyilvánítás a szolgálattevőknek

Uzsonna a templombúcsúkor

„A szeretet nem az, hogy egymás szemébe nézünk, hanem az, hogy együtt nézünk ugyanabba az irányba.”
(Antoine de Saint-Exupéry)

* * *

„A kedves szavak lehetnek rövidek, és könnyen kimondhatók, de visszhangjuk végtelen.”

(Teréz anya)

„Egy bölcs azt mondta egyszer: »Bármi jött is az életemben, úgy tekintettem arra, mint amit Isten ajándékozott nekem valamilyen különleges céllal. Ha az egy nehézség volt, tudtam, hogy azért kaptam, hogy megküzdjek vele, így erősítve elmémet és hitemet.« Ez a gondolat vigasztalt és segített nekem egész életemen át.”

(Anonymus)

GONDOLATOK A SZENTLÉLEK SZEMINÁRIUMRÓL

Kedves Olvasóim!

Örülök, hogy lehetőséget kaptam ennek a cikknek a megírására. A Szentlélek Szeminárium sok tekintetben szolgált számomra tanulságokkal, vissza nem térő lelki élménnyel, hitbéli gyarapodással.

Szeretném hangsúlyozni, hogy ez az írásba foglalt néhány gondolat, az én szubjektív megnyilatkozásom a témával kapcsolatban.

Most találkoztam először a lehetőséggel, így „amikor hirdették, hogy lehet jelentkezni, azonnal eldöntöttem, hogy most vagy soha.

Keserves tapasztalatokat gyűjtöttem már a halogatós „most nem érek rá”, „majd máskor”, „majd talán legközelebb” döntéseimből.

A jelentkezést Györi Betti meghívása is megkönnyítette, és Csorba Tamás Atya is inspirált.

Az első alkalommal nagyon meglepődtem, és a „talán nem jó helyre nyitottam be” érzése kerített hatalmába. Valójában nem kérdeztem és nem is néztem utána, hogy miről is szól egy Szentlélek Szeminárium.

Kétségeim voltak, ellenvetéseim, ellenérzéseim.

A szervezők felhívták a figyelmünket, hogy ne gondoljunk szektás elhajlás lehetőségére, de nekem bizony nagyon furcsának, a megszokottól eltérőnek tűnt minden.

Amit elkezdtem nem szerettem abba hagyni, úgy gondoltam elmegyek a következő alkalomra is.

Gyakrabban kezdtem forgatni a Bibliát, mert ez része a szemináriumnak, elkezdtem telerakni könyvjelzőkkel, cetlikkel, kis jegyzetekkel.

Hétről-hétre egyre jobban megismertem a kiscsoportomat. Az első

dő emberi arcunkat mutattuk többnyire kendőzetlenül. A legfontosabb a közös ima volt összekapaszkodva.

Introvertált személyiség vagyok, nehezen nyitok, kerülöm a látványos testi kommunikációt, kevés embert ölelek meg üdvözlésképpen, ahhoz már szoros, kipróbált, megalapozott, különleges nexus kell részemről.

megerősítés innen érkezett, néhány olyan társam részéről, akiknek a személyisége, hite, egyszerűsége a belőlük áradó szeretet megérintett. A beszélgetések során őszinteséget tapasztaltam, mindannyian botladozó, keresődő, néha gyöngye, néha kétke-

Néhány alkalom után képes voltam szívesen kezét nyújtani az együtt imádkozáshoz. Valószínűleg ez volt a Szentlélek első ajándéka.

A tanítások, tanulástételek, is próbára tették. Hittudósokat, kiemelkedő egyházi személyiségeket, egyházfilozófusokat vártam amikor a jelentkezés mellett döntöttem, ehelyett a küzdő egyház hétköznapi arca tárult elém. Előfordult, hogy a tanítás elején kritikus gondolataim támadtak. Aztán többször is megszégyenültem, magamban pironkodva, az elhamarkodott ítékezés miatt. Minden tanításban elhangzott valami, ami szíven ütött, ami fontos üzenet volt számomra is. A végére valahogyan mindig kikerekedett a mondanivaló.

Szombati napon a piarista kápolnában került sor a Szentlélek adományaiért való imádkozásra.

Szentmisével kezdődött a nap, ezután Gáspár Klári tartott vezetett elmélkedést. Megrázó lelki élményben volt részünk.

Erről a napról azonban mégis az öröm, a semmihez nem fogható, semmihez nem hasonlítható öröm érzése maradt meg.

Ott egy leheletnyit megérintett a csak Istennek szolgálás érzése, némi képp megértettem, hogy milyen az, amikor valaki csak erre a csendes Isten közelségére vágyik, hogy ez valójában boldoggá teszi az embert, és, hogy milyen kevésbé fontosak, mennyire mulandóak azok a dolgok, amiket nap, mint nap hajszolunk.

Örökké rohanó, percre beosztott, feladatokkal teli, pragmatikus életben végre ki tudtam zárni a gondolataimból a hétköznapi gondokat, kizárni a világot, hacsak arra a néhány órára is.

A szeminárium záró szentmiséjén a küldetési misén, „Légy világosság a sötétségben” hangzott el a püspök atya által celebrált szertartáson.

Vajon lehetek-e? Vajon méltó vagyok rá, képes vagyok rá? Bárcsak lehetnék, akármilyen kis pislákoló fény, bárkinek az életében! Azt hiszem, hogy ez az egyik leghőbb vágya mindannyiunknak.

a hívő embereknek közösségekhez kell tartozniuk, hiszen csodálatos erő lakozik ott, ahol minden egyes ember Krisztusban testvérének tekintí amásikat. Mennyivel nagyobb bizalmat érzünk amásik iránt, ha tudjuk, hogy ugyanahhoz a nyájhoz tartozik.

A Szentlélek hét ajándéka: bölcsesség, értelem, jó tanács, tudomány,

*„Hiszem a Krisztus gyújtotta tüzet:
A Szellemet, aki a Szeretet,
Aki Szent Péter ajkán rivall,
Hegyekeket bont, szíveket áthidal,
És hét csatornán csorgatja beléd
Az éltető kegyelemkútfejét.”*

Dr. Hóman Márta

Fotó: kaposvar.egyhazmegye.hu

Nagy Kornélia

SZENTLÉLEK HÍVÁSA

Nélküled csak könyv a Bibliánk:
Talán szebb, különb, mint sok másik,
De Igévé tüzedtől válik.
Nélküled Jézus ember volt csak
És holtak maradnak a holtak,
De ha tüzed betölthet minket,
Megvilágítja értelmünket,
Látjuk Benne a Fiú-Istent.
Ki értünk odaadott mindent,
S legyőzve halált, bűnt és átkot,
Megváltotta a holt világot,
Hogy aki Megváltónak vallja,
Vele éljen, Ő úgy akarja.
S mi boldog tanúk, valljuk, éljük,
Mert üzenetét már jól értjük...
Jöjj Szentlélek, áradj ki reánk!

Ferenc pápa twitter üzenete szeptember 18-án:

Erőfeszítést igényel tőlünk, hogy mindig jót tegyünk. Az életszenség útja nem a lustáknak való!

Mélységesen hálás vagyok mindenkinek, aki lehetővé tette számomra, a részvételt aszemináriumon, a szolgálataival, lelkesedésével, a rám fordított figyelmével, szeretetével, hozzájárult, hogy közelebb kerüljek a Szentlélek áradásához az egyházban.

Igazi közösségre leltem körükben, megerősítették hitemet abban, hogy

lelki erősség, jámborság, Istenfelelem — a teljes emberi lét alappillérei.

Ki az, aki ne vágyódna ezek után? Ki az, aki boldog lehetne ezek nélkül? Kinek nincs szüksége a Vigasztalóra a Megerősítőre?

És, hogy mit kaptam? Engedtessek, meg, hogy Sík Sándor szavaival válaszoljak:

MLADIFEST — NEMZETKÖZI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ MEDJUGORJÉBEN

Mi a Mladifest?

Idén 29. alkalommal rendezték meg a Medjugorjei Nemzetközi Ifjúsági Találkozót, a Mladifestet. A rendezvény Európa egyik legnagyobb katolikus ifjúsági találkozóává nőtte ki magát az elmúlt évtizedekben. Számokban:

- 72 országból,
- 50 000 résztvevő,
- 550 pap,
- 1 000 000 (!) résztvevő az online közvetítésen.

Az előadásokat, tanúságtételeket 17 nyelvre fordítják a szinkrontolmácsok.

Augusztusban plébániánk fiataljai is részt vettek a Mladifesten. Nagy ajándék volt a számunkra, hogy már a nyitó, köszöntő misén a csoportunkkal érkezett fiatalok képviselhették Magyarországot a nemzetek bevonulásakor: a zászlót és a „Hungary” (Magyarország) táblát vihették boldogan az oltár elé.

A reggeli közös imádság után katekézissel indult minden délelőtt, majd tanításokat, tanúságtételeket hallgathattunk. A programot egy két-száz fős nemzetközi zenekar és kórus dicsőítő énekei színesítették. Közben pedig táncolt szinte mindenki, több tízezer fiatal. Ebéd után a nagy melegben szieszta, majd negyed 4-kor irány a tér: helyet kellett foglalni a csapatnak, hogy minél közelebb lehessünk az oltárhoz az esti imaprogram alatt. Délután újabb tanítások,

tanúságtételek következtek, majd két rózsafüzér elimádkozása és szentmise. Ezután esténként váltokozva: szentségimádás, körmenet, kereszthódolat majd ismét szentségimádás.

A „hivatalos” napi program itt véget ért, de a templom előtt külön csoportokban spontán énekléssel, táncol folytatódott a találkozó. Megtálták egymást a különböző nemzetek. Az első este, miközben a vacsora előtti találkozóhelyen, a Szűzanya szobornál várakoztunk, egy nagy lengyel csoport kezdett önfeledt ünnepelésbe mellettünk. Felemelő volt nézni, ahogy a sok fiatal vidáman együtt énekel és táncol. Nem találkozni effajta, szívből jövő örömmel világi szórakozóhelyeken.

Egyik este mi is ott maradtunk egy kis közös dicsőítésre. Mintegy tizenöt-en körbeálltunk és alkalmi gitárosunk vezetésével elkezdtünk énekelni. Megtált bennünket egy másik magyar csapat. Mikor már kifogytunk a dalokból, átadtuk a gitárt és ők folytatták. További magyarok csatlakoztak hozzánk, szélesebbre húztuk a kört. A kezdeti tapsolásból és topogásból valódi örömtánc lett. Majd' százan lehettünk, amikor végre elbúcsúztunk a többiektől: várt ránk a vacsora.

A késő esti pizzázás után érkezett a takaródó ideje. Reggelente, illetve hajnalban korán kellett kelni: a nagy hőség miatt már napkelte előtt el kellett indulnunk, amikor a Jelenések hegyére vagy a Krizevákra mentünk. De volt, aki nem akart, más meg nem tudott aludni...

Kis éjszakai közjáték:

Tamás atya:

— Mit csináltok ti itt ilyen későn?

Fiatalok:

— Imádkozunk.

És valóban. A két fiatal ott ült egymás mellett az erkélyen, és együtt mondták a rózsafüzért. Persze az imádság mellett a hajnalba nyúló beszélgetések, ugratások sem maradtak el.

Még egy kedves emlék, így egy hónap távlatából felidézve az eseményeket: a keresztutat járva, együtt imádkozva kapaszkodtunk fel a meredek, sziklás Krizevákra (Kereszthegeyre). Megállva az egyes stációknál, a fiataljaink olvasták fel az elmélkedéseket és fogalmazták meg a saját ima-szándékaikat. A hegy tetejére érve elkészültek a kötelező szelfik és csoportképek. Volt egy kis időnk, hogy félrevonuljunk és ki-ki a maga szándékáért csendben imádkozzon. Egyszerre csak ismerős dal csendül fel: egy szikla takarásában lévő csoport a közelben halkán énekl: „*Laudate omnes gentes, laudate Dominum!* — *Dicsérje minden nemzet, dicsérje az*

(Folytatás a 13. oldalon.)

A SZENT JÓZSEF FÉRFI IMAKÖZÖSSÉGRŐL

Egyházközségünk egyik csoportja a férfiakból álló imaközösség, amely példaként Szent Józsefre tekint.

A csoport Csorba Tamás atya szándéka szerint jött létre. Havonta egy alkalommal találkozunk, és kb. egy órát imádkozunk közösen. Tagjaink kizárólag felnőtt férfiak.

Közös imádságaink menete minden alkalommal azonos rendben zajlik. Elsőként a rózsafüzért imádkozzuk közösen. Minden tizednél más az előimádkozó, aki az adott tizedet felajánlja. A rózsafüzért követően zsoltárokat éneklünk Domján József kántor vezetésével, végül elmondjuk Szent József litániáját.

Csoportunk életében különösen fontos volt idén márciusban a Szent József kilenced. Március 11–19. között minden este találkoztunk azért, hogy közösen imádkozzuk Szent Józsefnek, Jézus nevelőatyjának tiszteletére. A kilenced imádság

(Folytatás a 12. oldalról.)

Urát!” A mi fiataljaink voltak azok. Tovább imádkoztak: Miatyánk, Üdvözlégy... a rózsafüzért. Bizonyára megvoltak a maguk egyéni és közös szándékai is. Jó volt őket így együtt, imába mélyedve látni.

Még mielőtt lefele indultunk volna, a Krizevácon tetején, a keresztlábnál körbeálltunk, megfogtuk egymás kezét és közösen imádkoztunk plébániánkért is: az otthonmaradt hívekért, közösségekért és persze plébánosunkért, Tamás atyáért.

Ezúton is köszönjük mindazok támogatását, akik imáikkal és anyagi hozzájárulásukkal segítették utunkat. Tervezzük — és ebben már a fiataljaink segítségére is számítunk —, hogy a következő évben egy nagyobb létszámú csoportot viszünk ki erre az alkalomra. Továbbra is kérjük imáikat: fohászcodjanak velünk együtt Szűz Máriához, Mennyei Édesanyánkhöz, hogy minél több fiatal tudjunk hozzá és rajta keresztül Szent Fiához, Jézus Krisztushoz vezetni!

Lábodi István

és lelkigyakorlat egyszerre, amely végére lélekben megerősödhetünk, és teljes búcsút nyerhetünk.

A kilenced minden napján elmondtuk a bevezető imát, majd elolvastuk az adott napra vonatkozó elmélkedést, amely rendszerint Szent József valamely tulajdonságáról, cselekedetéről, követendő erényéről szólt. Az elmélkedést követően közösen énekelünk, majd elimádkoztuk Jézus nevelőatyjának litániáját.

A hit nem magánügy, hanem életünk alapja és közösség-szervező erő. Amikor közösségben imádkozunk, egymást is erősítjük. Isten pedig mindnyájunkat szeret. Nem csak az egyes embereket, hanem a hozzá fohászoló közösségeket is.

Mi mindannyian férfiak vagyunk, amely teher és áldás is egyszerre. Többen közülünk családapák (mások meg azok lesznek), így feladatunk a ránk bízott kis közösségnek, a családnak vezetése is. Szellemi, lelki értelemben, példát mutatva gyermekeinknek. Amikor szentmisén veszünk részt vagy a közösség imaóráin, ez is motivál minket: haza vinni a fényt a családba, és példát mutatni.

Jézus nevelőatyjának élete mindannyiunk számára követendő. Megtestesíti az igazi, szent családfő eszményét. Ezt megerősítendő, álljon

itt néhány mondat a „Szent József méltósága a földön” című elmélkedésből:

„József Szűz Mária jegyesének, élettársának mondotta magát. Nagy méltóság ez! Hiszen az emberek között Mária az egyetlen, aki minden bűntől ment volt és magát az Isten fiát mondotta gyermekének. József ennek a Máriának volt jegyese, a földön élettársa. József Jézus nevelőatyjának mondta magát.

Jézus a hatalmas Istennek Fia, aki emberi testben jelent meg, mint egy szegény názáreti család tagja. És e család feje, Jézusnak törvény szerinti nevelőatyja Szent József volt.

József nem mondta el a betlehemi hivatalban, hogy ő Máriának nem test szerinti társa, hanem szűzi hitvese; nem mondta el, hogy Jézusnak nem test szerinti atyja, hanem Istentől rendelt gondozója. Ez az emberekre nem bízott, de Isten előtt ismeretes titok nagyságát erősen növeli. Hiszen, ha test szerint is atyja lett volna Szent József az Úr Jézusnak, csak a természet szavát követte volna gondosságával. Ámde ő nem test szerint, hanem a lélek és Isten rendelése szerint volt oltalmazója és ezért nagyobb az érdeme, mert mégis igen-igen szeretete Krisztust.”

Maresch Dániel

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

Október 19-től 23-ig medjugorjei zarándoklatot szervezünk, melyre várunk szeretettel mindenkit. Jelentkezni a plébánián és a lent megadott elérhetőségen lehet.

Utazás: autóbusszal.

Szállás: panzióban, 2-3 ágyas egyszerű, zuhanyzós szobákban.

Étkezés: félpanziós ellátás, napi kétszeri étkezés a programunkhoz igazodva.

Tervezett program:

1. nap (október 19., péntek):

Indulás Nagykanizsáról reggel 6 órakor az Alsóvárosi templom (Szent József-templom) előtti parkolóból. Érkezés Medjugorjéba a délutáni órákban. A szállás elfoglalása után részvétel az esti imaprogramon.

2. nap (október 20., szombat):

A reggelit követően felmegyünk a Jelenések hegyére, a Podbrdo-ra. Ezt követően ebéd, pihenő, majd részvétel az esti imaprogramon (rózsafüzér, szentmise, szentségimádás).

3. nap (október 21., vasárnap):

A reggelit követően keresztül a Krizevákra. A hegyről visszatérve megebédelünk, majd kis pihenő után a templomtérre folytatjuk: rózsafüzér, szentmise stb.

4. nap (október 22., hétfő):

Reggeli, majd látogatás a Cenacolo közösséghez, ahol meghallgathatjuk a tanúságtételüket. Az ebédet követően busszal elmegyünk Surmanciába, ahol egy Irgalmas Jézus-kegykép előtt imádkozhatunk. (Ez előtt a

kép előtt történt az a csoda, amely Faustina nővér szentté avatásához kellett). Ezt követi a szokásos esti imaprogram: rózsafüzér majd szentmise.

5. nap (október 23., kedd):

Reggeli után kijelentkezünk a szállásról, bepakolunk a buszba, majd részt veszünk a délelőtti magyar misszen. Utána indulunk haza a templom

melletti parkolóból. Érkezés Nagykanizsára a késő esti órákban.

A program a Cenacolo közösség elérhetőségétől, illetve a Surmanci kegyhely látogathatóságától függően változhat. Az utazásunk ideje alatt több magyar csoport is Medjugorjében tartózkodik. Így lehetőségünk van arra, hogy egyes programjaikhoz csatlakozzunk, például közösen vegyünk részt magyar nyelvű szentmiseken. Ezek is módosíthatják a tervezett programunkat.

Költségek:

Utazás: 21 000 Ft/fő.

Szállás + étkezés: 85 EUR/fő.

Utasbiztosítás: 440 Ft/nap/fő.

Lelkivezetők:

Csorba Tamás atya, a Nagykanizsa, alsóvárosi Szent József plébániáról.

További információ, jelentkezés:

Lábodi István

E-mail: istvan.labodi@gmail.com

Telefon: +36 30 5564130

KIRÁNDULÁS BÉCSBE

Plébániánk egynapos kirándulást szervez 2018. október 13-án Bécsbe.

Program:

Hofburg — Császári palota (bent: császári lakosztályok, Sissy Múzeum, Ezüst kiállítás)

Kapucinus templomban: Habsburg-sírbolt (Ferenc József, Sissy, Mária Terézia stb. síremléke).

A Szent István-dóm megtekintése.

Séta keretében az Opera, a Parlament és a Szt. Péter-templom stb. megtekintése.

Szabadprogram.

Részvételi díj:

12 000 Ft, amely tartalmazza az utazási költséget, a belépőket és a biztosítást (250 Ft/fő).

Jelentkezni lehet a plébánián.

K É P G A L É R I A

Úrnapí körmenet

Atrix atya lelkigyakorlatán

Fiatalfjaink kiránduláson

FELÚJÍTOTTÁK A FERENCES KRIPTÁT

A nyár folyamán felújították az egykor Nagykanizsán szolgáló, néhai ferencesek sírhelyét városunk temetőjében. A kriptá már nagyon rossz állapotban volt, ezért szükségessé vált a teljes renoválása.

Dobszay Benedek tartományfőnök gyászmisét mondott az itt nyugvó ferencesek emlékére a kórházkápolnában, majd újratemették a szerzeteseket.

KÖZÖSSÉGEINK

Megnevezés	Vezető	A foglalkozások ideje
Bérmálkozók	Gyenes Edit	Hétfőn 14 óra
Énekkar	Domján József	Hétfőn 16 óra
Férfi imacsoport	Lábodi István	Minden 2. kedden 19 óra
Minisztránsok	Tamás atya	Alkalomszerű
Rózsafüzér társulat	Csáki Lászlóné	A hónap 1. pétekjén 17 óra
Mária-kör	Gyenes Edit	A hónap 1. keddjén 16.30 óra
Olvasó kör	Dormbach Borbála	A hónap 2. hétfőjén 19 óra
Szegély imacsoport	Tamás atya	Pénteken 16.30 óra

Újjászerveződik kórusunk, a Szent József énekkar

Várjuk énekelni szerető testvéreinket!

A próbák ideje hétfő 16 óra, helye a plébánia hittanterme

* * *

Október 27-én őszi kirándulásuk lesz

a minisztránsoknak, a zsoltárénekeseknek és a hittanosoknak

* * *

November 15-én adventi lelki gyakorlat lesz

Vendég: Cseh Péter Mihály nagydorogi plébános

MISEREND

Hétfő: 18 óra

Kedd: 7.30 óra, 18 óra (Palin)

Szerda: 7.30 óra

Csütörtök: nincs szentmise

Péntek: 18 óra

Szombat: 18 óra

Vasárnap: 8 óra (Palin), 10 óra, 18 óra

A SZENT JÓZSEF PLÉBÁNIA ELÉRHETŐSÉGEI

Cím: Nagykanizsa, Ady E. u. 15.

Telefon: 93 787-965, 93 783-671

E-mail:

iroda@szentjosefplebania.hu

plebanos@szentjosefplebania.hu

Nyitva tartás:

hétfőn 9—11, 14—17;

kedden, szerdán és csütörtökön 9—11;

pénteken 14—17 óráig.

„A hit azt jelenti, hogy a lélek elmerészkedik oda, ahová a szem már nem lát el.”

(Anonymus)

Alsóvárosi
HARANGSZÓ

Kiadja:

Szent József Plébánia, Nagykanizsa

www.szentjosefplebania.hu

www.facebook.com/szentjosefnagykanizsa/

Felélő kiadó:

Csorba Tamás plébános

Szerkesztő:

Mónai Zsuzsanna

Az újságot írták:

Csorba Tamás, dr. Hóman Márta,
dr. Kökényes Júlia, Lábodi István,
Maresch Dániel, Mónai Zsuzsanna

Fotók:

Bálint Pál, Göndöcs Jánosné

Tipográfus:

Lengyák András

Kizárólag belső használatra!

